

[Socialministeren]

1987-ressourcetællingen samt for 1989-tallets vedkommende 1988-ressourcetællingen.

Det ses, at daginstitutionspriserne i perioden 1985-89 er steget med knap 30 pct. Kraftigst har stigningen været for dagplejens og fritidshjemmenes vedkommende, hvorimod vuggestuernes, børnehavernes og de aldersintegrerede institutioners takststigninger har været noget jævner. Det ses også, at takststigningerne har været kraftigst efter 1987.

Forudsætter man teoretisk, at der i 1985 blev udbetalt en børnefamilieydelse og denne skulle reguleres efter daginstitutionstaksterne, skulle den være ca. 30 pct. højere i 1989.

Som bekendt blev børnefamilieydelsen først udbetalt fra 1. juli 1987 med et beløb, som på helårsbasis svarer til 5.000 kr. I 1989 udgør børnefamilieydelsen 5.500 kr., og der er derfor tale om en 10 pct.s stigning, siden børnefamilieydelsen første gang blev udbetalt.

Sammenholdt med tidspunktet for børnefamilieydelsens første udbetaling skulle børnefamilieydelsen have været ca. 5 procentpoint højere, såfremt ydelsen skulle reguleres efter udviklingen i daginstitutionstaksterne. Det vil sige, at ydelsen skulle andrage ca. 5.750 kr. på årsbasis.

Det er en ubestridelig kendsgerning, at daginstitutionstaksterne er steget meget siden 1985. Det skyldes kommunernes dårlige økonomi, som har tvunget dem til at forhøje forældrebetalingen relativt i forhold til de samlede driftsudgifter.

Jeg kan derimod ikke bekræfte spørgeren i, at for en familie med ét barn i børnehave og ét på fritidshjem vil takststigningen i perioden 1985-89 opsluge hele børnefamilieydelsen og lidt til. Familien vil i 1989 modtage 11.000 kr. i børnefamilieydelse, og den samlede takststigning siden 1985 udgør 4.300 kr., uden at der her er taget hensyn til søskendemoderation.

Når jeg ikke i mit svar på spørgsmål nr. S 687 omtalte stigningen i institutionstaksterne i perioden 1985-87, skyldes det, at det af den endelige aftale om skattereformen fra juli 1985 fremgik, at børnefamilieydelsen skulle udbetales fra 1. juli 1987 med 5.000 kr. årligt.

Spm. nr. S 732

Til *miljøministeren* (5/4 89) af:

Behnke (FP):

»I hvilket omfang har ministeren inddraget forskningsresultater fra beslægtet forskning i spørgsmålet om begrænsning af udledningen af CFC-gasser, således at en ny asbestskandale undgås?«

Begrundelse

I det seneste nummer af *Illustreret Videnskab* (nr. 4, april 1989) er der på side 25 en artikel, hvis budskab er, at det er overvejende sandsynligt, at problemerne med såkaldte huller i ozonlaget skyldes en kold havstrøm, La Niña.

Også forud for de hysteriske forbud mod anvendelse af asbest var der folk – også fagligt kvalificerede – som udtalte sig imod hysteriindgrebene, men man valgte at overhøre disse og tro på dommedagsprofeterne. Nu kun ét år efter viser det sig så, at asbesthysteriet var ubegrundet.

For at undgå lignende skandaler omkring CFC-gas-forbudene vil spørgeren gerne have oplyst, hvorvidt forskere fra beslægtede videnskaber er blevet hørt, før de kraftige lovinitiativer er blevet søsat.

Svar (11/4 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har svaret følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Miljøministeriet er ved at udarbejde en handlingsplan, der skal sikre, at forbruget af ozonnedbrydende CFC reduceres og stort set ophører i 1999.

Ozonlaget beskytter mod farlige ultraviolette stråler fra solen, og både CFC og ozon er såkaldte drivhusgasser.

Verdens førende forskere inden for atmosfærækemi – herunder forskere ansat af de virksomheder, der producerer CFC – er enige om, at forbrug af CFC på det niveau, der i dag er tale om, har en væsentlig ozonlagnedbrydende effekt.

På denne baggrund har de vigtigste industrilande ratificeret Montrealprotokollen om reduktion af stoffer, der nedbryder ozonlaget.

En reduktion af CFC-forbruget vil endvidere være et meget velkomment bidrag til at begrænse den såkaldte drivhuseffekt, der dog – som antydtes af spørgeren ved henvisning til artiklen